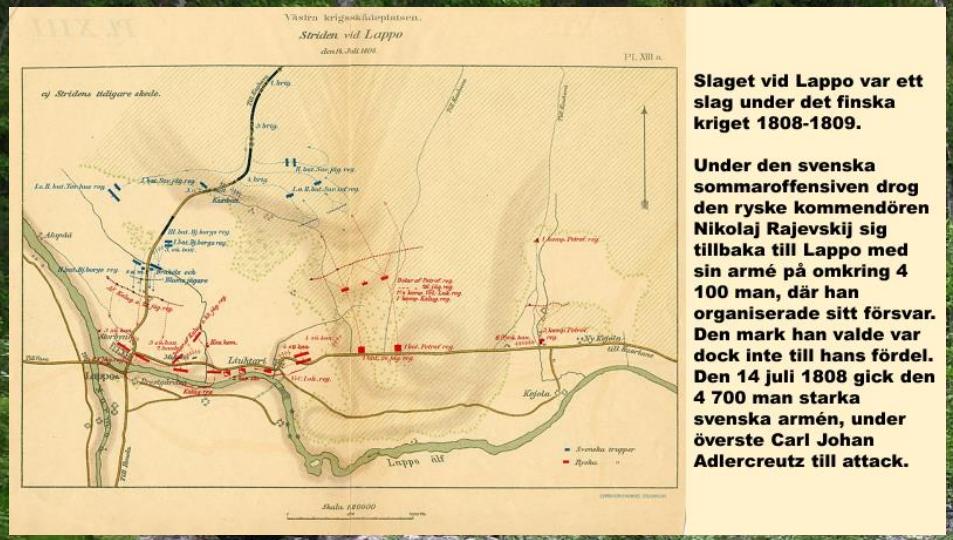

Slaget vid Lappo var ett slag under det finska kriget 1808-1809.

Under den svenska sommaroffensiven drog den ryske kommendören Nikolaj Rajevskij sig tillbaka till Lappo med sin armé på omkring 4 100 man, där han organiserade sitt försvar. Den mark han valde var dock inte till hans fördel. Den 14 juli 1808 gick den 4 700 man starka svenska armén, under överste Carl Johan Adlercreutz till attack.

Lappo domkyrka

Slaget vid Lappo

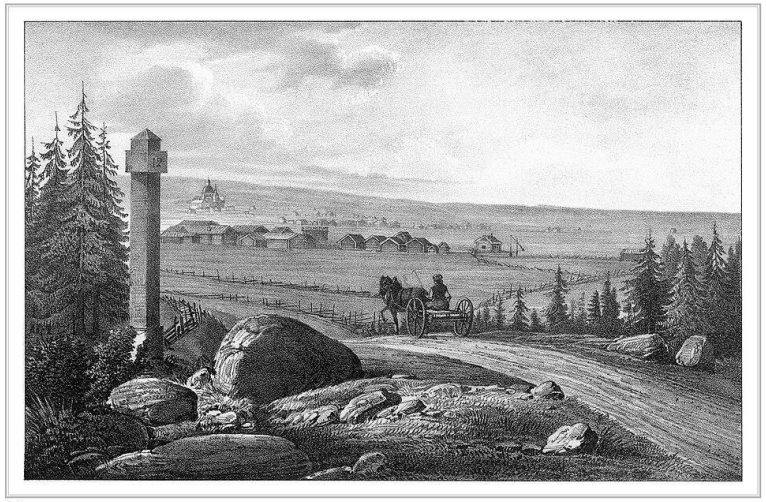

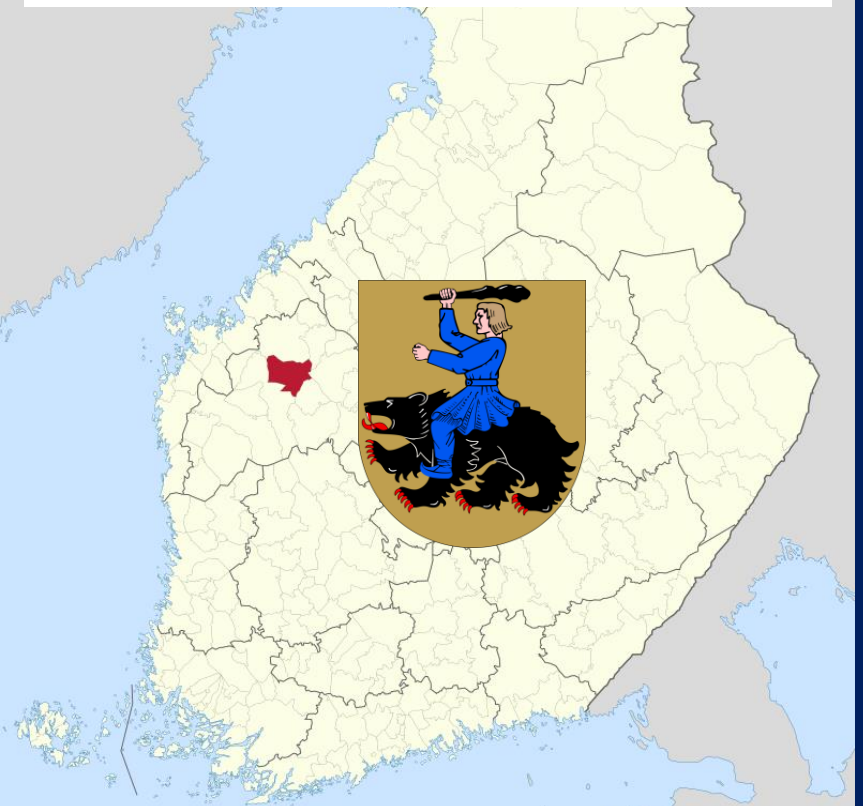

Lappo domkyrka

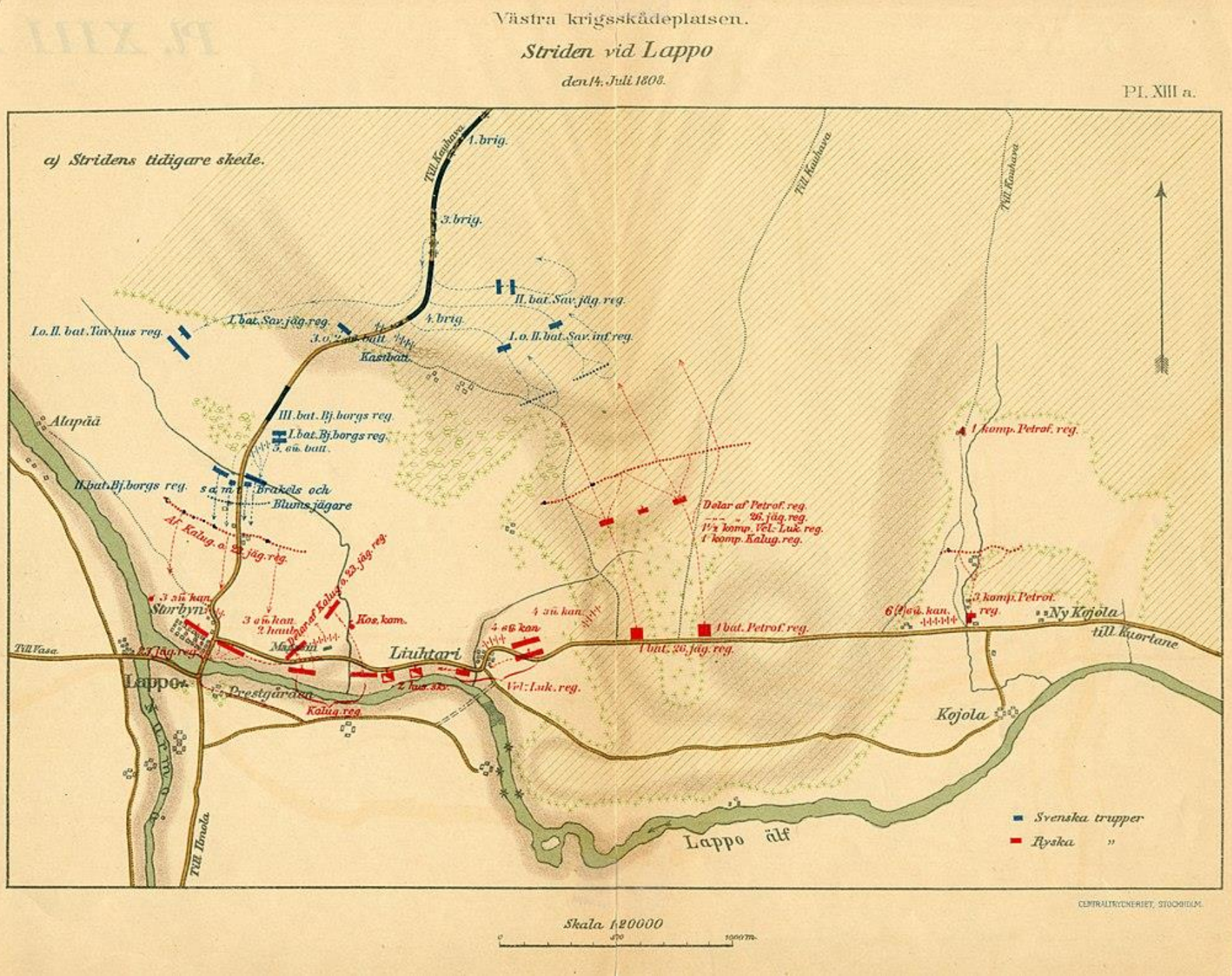

Slaget vid Lappo var ett slag under det finska kriget 1808-1809.

Under den svenska sommaroffensiven drog den ryske kommendören Nikolaj Rajevskij sig tillbaka till Lappo med sin armé på omkring 4 100 man, där han organiserade sitt försvar. Den mark han valde var dock inte till hans fördel. Den 14 juli 1808 gick den 4 700 man starka svenska armén, under överste Carl Johan Adlercreutz till attack.

Det svenska målet var att utflankera ryssarna, omringa och förinta deras armé.

Vid detta slag utmärkte sig Carl von Döbeln och hans Björneborgs regemente. När de marscherade upp över de öppna fälten, mot den stad där ryssarna hade anordnat sitt försvar gav Adlercreutz order om halt. Von Döbeln och hans män utsattes för ett brutalt artilleribombardemang. Detta var för mycket för von Döbeln som gav order om att fortsätta. Efter våldsamma närstrider inne bland byggnaderna rensade Björneborgsregementet staden från allt motstånd.

Rajevskij flydde och lyckades bryta sig ut och Adlercreutz plan att ringa in den ryska armén gick om intet. Detta till trots blev slaget vid Lappo en mycket viktig seger för den svenska armén som nu fortsatte sin sommaroffensiv. Som ett direkt resultat av nederlaget vid Lappo ersattes Rajevskij som befälhavare med den yngre, men kapable general Nikolaj Kamenskij.

Carl Johan Adlercreutz ([a:dlerkröjts]), född 27 april 1757 på Kiala gård i Nyland i Finland, död 21 augusti 1815,

Nikolaj Nikolajevitj Rajevskij, född 14 september 1771, död 16 september 1829, var en rysk kavallerigeneral

Björneborgs läns infanteriregemente var ett infanteriförband inom svenska armén som verkade i olika former åren 1626–1809. Förbandet var från 1694 indelt och rekryterade i huvudsak sitt manskap från Satakunda, Finland.

Björneborgs läns infanteriregemente bildades 1626 av Gustav II Adolf. I 1634 års regeringsform fastställdes den svenska regementetsindelningen, där det angavs att armén skulle bestå av 28 regementen till häst och fot, med fördelningen av åtta till häst och 20 till fot. De indelta och roterande regementena namngavs efter län eller landskap, medan de värvade regementena uppkallades efter sin chef. Regeringsformen angav Björneborgs läns infanteriregemente som det sjätte i ordningen. Dock blev det ett nummer som aldrig användes, annat än för att ange regementets plats, enligt den då gällande rangordning. Regementet deltog under Sveriges stormaktstid i krigen på den europeiska kontinenten (bland annat i trettioåriga kriget och slaget vid Leipzig 1642).

Johan Fredrik Aminoff iklädd regementets uniform m/1792, med Svärdsordens band över axeln. Miniatyr av Domenico Bossi.

Chefen över Björneborgs Regementet

Johan Fredrik Aminoff, född 26 januari 1756 i Rilax i Tenala socken i Finland, död 30 mars 1842, var en svensk och senare rysk militär, greve och politiker. I Johan Ludvig Runebergs epos Fänrik Ståls sägner nämns han i dikten Fältmarskalken.
Aminoff inskrevs vid sju års ålder som volontär vid Nylands dragonregemente och antogs 1770 till page hos kung Adolf Fredrik. Vid dennes död förflyttades han till samma befattning vid Gustav III:s hov. Den unge, högväxte och fint bildade finske adelsmannen ådrog sig tidigt Gustav III:s uppmärksamhet.
Sedan grannsämjan med Ryssland blivit bruten och krig förklarats 1788, deltog Aminoff med utmärkelse i kriget. Redan året innan befordrad till överstelöjtnant i armén och generaladjutant av flygeln, åtföljde Aminoff i egenskap av vakthavande kapten av gardet kungen till Finland. Under de båda krigsåren deltog Aminoff i flera drabbningar och utnämndes efter krigets slut till överste och chef för det berömda Björneborgs regemente.